

forslaget skulde blive en Skuffelse, dersom denne Bestemmelse om, at maatte, jeg vil ikke sige en Tiendebedel, men en Tyvendebedel eller Mindre af Vanddistricterne ikke skulde kunne faae deres Eigt^o synede af Væger. Det klinger virkelig løierligt fra den ærede Minister at høre, at der kunde være Tanke om, at Lovforslaget kunde blive en Skuffelse, dersom det, der her er Tale om i Endringsforslaget, ikke kom ind i Loven. Det fører ganske naturligt tilbage til den Tanke, der blev fremsat af det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Koch), at det kun er det første Skridt ind paa en Vej, der skal føre til Lovbestemmelser, som sige, at samtlige Eigt i Landet skulle synes af Væger, thi ellers kan jeg ikke forstaae, at den høitærede Minister kan tillægge det, hvorom der her handles, en saa stor Betydning. Læger man Sagen saaledes, saa maa man gjøre sig det Spørgsmaal klart, hvorvidt man finder det rigtigt at staae ind paa en saadan Vej, som skal føre til et saadant Maal, og naar jeg stiller mig dette for Die, saa kan jeg ikke komme til andet Resultat, end at Gæt af To eller begge i Forening maa skee, førend dette kan naaes. Der maa efter min Formening blive et langt større Antal af Væger paa Landet, end der nu er, førend der kan blive Tanke om at benytte dem til at synede alle Eigt, naar Vægerne ikke, som allerede fremhævet af en æret Tale, skulle forsumme de Levende, og dertil vil komme, at hvis der ikke bliver et meget stort Antal af Væger paa Landet, vil det medføre en meget stor Byrde for Befolkningen, som jeg ikke kan erkjende, at det er nødvendigt at paalægge Befolkningen paa Landet. Dersom det altsaa stiller sig saaledes, at dette kun er det første Skridt ind paa den Bane, der skal føre til det Maal, som det ærede Medlem omtalte, saa vil jeg for min Deel ikke kunne gaae med dertil.

Justitsministeren: Jeg beder dog det ærede Medlem betænke, at ved Forslagets Vedtagelse, saaledes som det nu foreslaaes affattet af 15 ærede Medlemmer, opstilles der den bestemtteste Grændse, inden hvilken der er Tale om at benytte Vægerne. Der er altsaa ikke Grund til nogenstøms Frygt, thi man seer

klart, hvad der ligger for, men ved Forslagets Vedtagelse, saaledes som det nu foreslaaes af disse 15 ærede Medlemmer, opnaaer man det, at man allerede nu giver de Villkaar og de Betingelser, under hvilke Væger, som for Fremtiden i større Antal maatte nedlægge sig paa Landet, kunne benyttes som Eigtsynsmænd. Det er Fordelen, at man, naar Forslaget vedtages, da uden at behøve nogen ny Lov har en Ramme, indenfor hvilken nye sig nedlæggende Væger finde deres naturlige Anvendelse. Det ærede Medlem veed selv bedst, hvilken Forskjel der i denne Henseende er paa Tilstanden for 25 Aar siden og nu. Dersom Landet gaaer frem, hvad man jo maa haabe, vil efterhaanden et større Antal Væger nedlægge sig paa Landet, og saaledes foregaae er umærkelig uden nogenstøms farlig eller betænkelig Side det, som man maa ansee for det Duffeligste, nemlig at man faaer den paalideligste Form for Eigtsyn.

Da Ingen yderligere begjærede at yttre sig, gif man til Afstemning, hvorved:

1) Endringsforslag under Nr. 1 til § 2 af S. A. Hansen, N. Hansen, Klein, Koch, S. M. Mørk, Aaberg, Steenstrup, Scavenius, Gad, Tuxen, Dinesen, H. M. Petersen, G. G. Mørk, Frederiksen, Corn. Petersen:

Art. 3, efter „Væger“ sættes: „Paa Landet skal Eigtsyn ligeledes foretages af autoriserede Væger overalt, hvor Afstanden til en saadan Væges Bopæl ikke overstiger ¼ Mil.“ vedtoges med 39 Stemmer mod 32.

Endringsforslag under Nr. 2 til samme Paragraph af de Samme:

Art. 10, efter „Stads- og Districtslæger“ forandres „“ til „“ og tilføies: „og paa Landet Districtslægen, hvis han ikke boer over ¼ Mil fra det Sted, hvor Eigtsynet skal foregaae.“

vedtoges uden Afstemning, som Følge af den foregaaende Afstemning.

Endringsforslag under Nr. 3 til § 3 af de Samme: